

Formanden (Krabbe): Skøndt nogen Berøring af Realiteten er uundgaaelig til Belysning af Spørgsmaalet om Sagens Tilbagevisning til Udvalget, skulde jeg dog anmode ærede Medlemmer om at holde den inden for de Grændser, som maa være afflutne derved, at Spørgsmaalet kun angaar Sagens Tilbagevisning til Udvalget.

Bagger: Jeg skal blot overfor den meget ærede Formand udtale, at jeg naturligvis er fuldstændig enig i, hvad han yttrede, og derfor nøiedes jeg igaar, da jeg havde Ordet første Gang, med at motivere min Afstemning imod det fremsatte Forslag af Hensyn, som efter min Mening vare afgjørende; men da andre ærede Medlemmer ere komne ind paa Realitetsforhandlingen, har jeg ogsaa anset mig berettiget til at gøre nogle faa saadanne Realitetsbemærkninger, som kunde gjendrive, hvad der var fremkommet fra Andre, uden iøvrigt at gaa videre ind paa Sagens Realitet, der jo desværre ikke ligger for.

Formanden (Krabbe): Jeg lagde, som Thinget vil have set, ikke nogen Hindring i Veien for, at det ærede Medlem fremsatte sine Udtalelser, men jeg advarede kun ærede Medlemmer imod at overskride den rette Grændse — som jeg anmoder dem om selv at sætte sig — for Berøring af Realiteten.

Bojsen: Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen) yttrede igaar, som det forekom mig, paa en triumferende Maade, at alle Udtalelser gik imod det af mig stillede Forslag og ingen eller saa for det. Dette har ikke kunnet være mig uventet, thi Enhver ved vist, hvor farlig en Sag det er at røre ved Jernbanespørgsmaal. Jeg skal ikke minde om det gamle Ord om Høvsereben, som her synes at stabsækte sig, men vist er det, at jeg ikke kunde vente Andet, end at de, der fra forskjellige Sider ere stærkt interesserede i de Spørgsmaal, som her ligge for, ikke ønske, at disse Spørgsmaals Fremme skulde forsinkes ved det af mig stillede Forslag. Det ærede Medlem underlagde — jeg tror, han var den Første, der reiste det Spørgsmaal, som flere andre ærede Talere ere komne stærkt tilbage til, dette Forslag den Betydning, at det var fremkommet af Hensyn til Forholdet til den nuværende Regjering. Der er vel ingen Tvivl om, at hverken jeg eller den Side, hvortil jeg hører, befinde os i noget Tillidsforhold til den høitærede Regjering, og jeg hørte ogsaa, at den høitærede Conseilpræsident i Dag selv erkjendte, at han ikke gif ud fra nogen anden Forudsætning; men dette have vi jo udtalt ved forskjellige Leiligheder, uden at lægge nogetsomhelst Dølgmaal derpaa. Derfor det altsaa var vor Tanke med dette Forslag at yttre det Samme, ser jeg ikke, at der kunde

være Noget tilhinder for, at vi sagde det, som er sagt gjentagne Gange før, og jeg tror derfor, at de ærede Medlemmer for Odense Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen) og for Odense Amts 1ste Valgkreds (G. Koch) i denne Henseende kunne spare sig de stærke Udtalelser om: Lad os nu se, hvad virkelig Mening er. Jeg har for mit Vedkommende forsøgt at sige, hvad Meningen er, og andre Talere ville vistnok for deres Vedkommende gjøre det Samme. Min Tanke med den Ytring, jeg kom med igaar om Forholdet til den nuværende Regjering, ramte netop det Spørgsmaal, der fremkom ved Overveielser af en samlet Jernbaneplan for hele Landet. Jeg indbefattede udtrykkeligt ikke derunder Spørgsmaalet om Fremme af enkelte Jernbaneanlæg, hvorom der kunde tilveiebringes Enighed, men det var min Opfattelse, at Bestræbelserne for at tilveiebringe en Jernbaneplan, der skulde omfatte hele Landet, vilde komme til at berøre saa mange og saa forskjelligeartede Interesser, saavel finansielle som andre, at jeg tror, det vilde være uheldigt at søge en saadan Sag gennemført, saa længe der bestaar et Forhold af den Art, som nu finder Sted mellem den høie Regjering og dette Thing. Saaledes har jeg udtrykt min Tanke, og jeg har ikke søgt at lægge Dølgmaal paa en eneste Flig deraf. — Nogle ærede Medlemmer have antaget, at det af mig stillede Forslag kun vidnede om en ringe Grad af Interesse for Jernbanespørgsmaal, og at navnlig Forslagsstilleren ikke var meget gjennemtrængt af nogen særdeles Tilbøjelighed i den Retning. Jeg tror, at man ogsaa i den Henseende gjør mig Uret, og at man i ethvert Fald gjør en stor Del af dem Uret, som jeg haaber og ventur ville stemme for det af mig stillede Forslag. Jeg vil ikke sige, at jeg i den Grad er Optimist, som jeg erindrer, Tilfældet var med en Festsal, der, da en Jernbane skulde indvies, begyndte sin Festsal med disse Ord: „Alle Menneker ere gode, men Jernbaner ere udmærkede.“ Jeg vil ikke sige, at jeg i den Grad stiller Jernbaner over alt Andet, men at jeg skulde mangle Interesse for Fremme af vort Jernbanevæsen, vil jeg paa det Indstændigste fralægge mig, og jeg tror, at den Del, jeg har havt i Gjennemførelsen af vore tidligere Jernbanearbejder, ogsaa gjerne kunde virke til, at man ikke rettede disse Beskyldninger imod mig. Jeg indbrømmer ganske vist, at jeg er noget tilbøjelig til at se f. Ex. Limfjordsbroen fuldført, før man gaar videre, men at deri skulde ligge en Tilbøjelighed til at standse vor Jernbanebygning, kan jeg paa ingen Maade indse. — Da det var til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at jeg rettede denne Bemærkning, vil jeg dertil sige, at det ærede Medlem ikke havde Ret i, naar han bebreidede mig, at jeg, der ikke mente, at man burde binde en saa stor Sum som 26 Millioner Kroner i dette Diemed, var Talsmand for at binde et endnu større Beløb til et andet